Broj:S1 3 U 034899 20 U
Sarajevo,13.10.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Jadranke Brenjo kao predsjednika vijeća, Amira Kapetanovića i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužioca „Institut za građevinarstvo „IG" d.o.o. Banja Luka ulica Petra I Karađorđevića broj 92-96 , zastupana po zastupniku na osnovu zakona Nebojši Kneževiću direktoru, protiv rješenja broj: JN2-01-07.1-137-6/20 od 30.01.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi Sarajevo, ulica Dubrovačka broj 6a/I sprat, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.10.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e nj e

Osporenim rješenjem broj kao u uvodu ove presude, usvojena je, kao osnovana, žalba ponuđača „IPSA INSTITUT" d.o.o. Sarajevo te poništena odluka o izboru najpovoljnijeg ponuđača ugovornog organa „Autoceste F BiH" d.o.o. Mostar broj :01-01.3-4727-23/17 od 21.03.2018. godine, i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak.

Usvojen je zahtjev ponuđača „IPSA INSTITUT" d.o.o. Sarajevo" za povrat uplaćenih sredstava na ime pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 7.500,00KM, koji će se izvršiti na osnovu posebnog rješenja ovoga organa.

Protiv osporenog rješenja tužilac je blagovremeno pokrenuo upravni spor, zbog povrede pravila postupka, pogrešne primjene materijalnog prava, te nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. U tužbi se ističe tačkom 8.7.1. Tenderske dokumentacije propisan je period važenja ponuda „Ponude moraju važiti u trajanju od 120 dana, računajući od isteka roka za podnošenje ponuda. Sve dok ne istekne period važenja ponuda, Naručitelj ima pravo da traži od ponudača u pisanoj formi da produže period važenja njihovih ponuda do određenog datuma. Ponuđači mogu odbiti takav zahtjev, a da time ne izgube pravo na garanciju za ponudu. Ponuđač koji pristane da produži period važenja svoje ponude i o tome u pisanoj formi obavijesti Naručitelja, produžit će period važenja ponude i dostaviti produženu garanciju za

ponudu. Ponuda se ne smije mijenjati. Ako ponuđač ne odgovori na zahtjev ugovornog organa u vezi sa produženjem perioda važenja ponude ili ne dostavi produženu garanciju za ponudu, smatrat će se da je ponuđač odbio zahtjev ugovornog organa, te se njegova ponuda neće razmatrati u daljem toku postupka. Iz zakonskih i podzakonskih odredbi po tužitelju jasno proizilazi da zakonodavac period važenja garancije za ozbiljnost ponuda vezuje za period važenja ponuda. Budući da je tačkom 8.7.1 tenderske dokumentacije propisano da ponude moraju važiti 120 dana računajući od datuma isteka roka za podnošenje ponuda, jasno je da je uslov prema kome ponuđaču moraju dostaviti garanciju sa periodom važnosti od 148 dana, neusklađen sa članom 60. stav 3. i 61. stav 1. pod a) Zakonom o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH broj: 39/04), te članom 5. Pravilnikom o formi garancije za ozbiljnost ponude i izvršavanje ugovora („Službeni glasnik BIH" broj: 90/14). Stoga predlaže Sudu da donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje i predmet vratiti tuženom na ponovno rješavanje, kao i da mu tuženi naknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu, tuženi, ugovorni organ kao i zainteresovano lice „IPSA INSTITUT" d.o.o. Sarajevo, su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženju osporenog rješenja proizlazili a u relevantnom dijelu koji se odnosi na bankarsku garanciji tužitelja se ukazuje, da uvidom u ponudu izabranog ponuđača „IG" d.o.o. Banja Luka utvrđeno je da se na stranici 351 ponude nalazi garancija ozbiljnost pobude izdata od Nove banke a.d. Banja Luka u kojoj je navedeno da stupa na snagu 04.01.2018. godine u 11.00 sati a odgovornost prema navedenoj garanciji ističe 01.06.2018. godine u 16. sati. Ispravkom obavještenja o nabavci broj: 266-1-2-429-8-180/174 (tačka. IV 6.) je promijenjen rok za prijem ponuda 04.01.2018. godine na 12.01.2018. godine. Obzirom na navedene nesporne činjenice evidentno je da bankarska garancija izabranog ponudača „IG" d.o.o. Banja Luka nije ispravna, odnosno nije dostavljena u skladu sa tenderskom dokumentacijom i pojašnjenjem, to jest sa kraćim je rokom važenja u odnosu na zahtjevani i definisani, a kako to i žalilac „IPSA INSTITUT" navodi. Naime garancija je početi teći od 12.01.2018. godine (što je novi datum otvaranja ponuda) i trajati 148 dana od 12.01.2018. godine, što nije slučaj sa garancijom izabranog ponuđača „IG" d.o.o. Banja Luka, te je prema mišljenju ovog organa izneseni navod osnovan. Tuženi ukazuje da je naprijed navedeni stav u potpunosti potvrđen u Presudi Suda BiH broj: S1 3 U 028601 18 od 10.01.2020. godine, a kojom je ranija odluka tuženog u istom postupku javne nabavke poništena.

Po ocjeni ovog vijeća, zakonitost osporene odluke nije dovedena je u pitanje prigovorima iz tužbe.

Naime članom 57. stav 1. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH", broj 39/14) propisano je da u postupku javne nabavke kandidat/ponuđač pridržava se zahtjeva i uslova iz tenderske dokumentacije, dok je odredbom člana 101. stav 1 tačka b) istog Zakona propisan i rok za izjavljivanje žalbe na tendersku dokumentaciji, najkasnije 10 dana od dana preuzimanja tenderske dokumentacije, a

stavom 6. istog člana da žalilac koji je propustio izjaviti žalbu prema odredbama st. (1) do (5) ovog člana gubi pravo tražiti ispitivanje zakonitosti po istom osnovu, u kasnijoj fazi postupka. Dalje članom 56. stav 1. istog Zakona da zainteresirani kandidati/ponuđači mogu, u pisanoj formi, tražiti od ugovornog organa pojašnjenja tenderske dokumentacije blagovremeno, ali najkasnije deset dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponuda.

Primjenjujući naprijed navedene odredbe materijalnog prava na činjenice iz predmetnog postupka, ovaj Sud primjećuje, da nesporno tužilac nije tražio pojašnjenje tenderske dokumentacije u relevantnom dijelu iste tj. bankarske garancije i perioda važenja iste, kao i također da isti nesporno, nije izjavljivao žalbu na tendersku dokumentaciju.

Nadalje osnovani tuženi navodi da je odlukom ovoga Suda broj : S1 3 U 028601 18 U od 10.01.2020. godine kojom je usvojena tužba tužitelja u relevantnom dijelu u pogled bankarske garancije navedeno da: "Neosnovano tužitelj ukazuje da je bankarska garancija koju je dostavio u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije. Naime, ugovorni organ je tačkom 8.8.1 TD propisao da bi učestvovali u postupku javne nabavke ponuđači trebaju dostaviti u originalu bezuslovnu bankarsku garanciju za ozbiljnost ponude, iznos tražene garancije za ponudu je 20.000,00 KM i ista mora važiti u čitavom periodu važenja ponude + 28 dana (tj. 118 dana od dana otvaranja ponuda). Tačkom 8.6.2 TD propisano je da je krajnji rok za dostavu ponuda 04.01.2018. godine. Nadalje, ugovorni organ je odgovarajući na pitanje ponuđača o validnosti garancije naveo, da je u tački 8.8.1 došlo do štamparske greške, te da umjesto 118 treba da stoji 148, odnosno da je period važenja ponuda 120 dana, te garancija treba da važi 148 dana od dana otvaranja ponuda. Ugovorni organ je ispravkom Obavještenja o nabavci broj: 266-1-2-429-8-180/17 od 26.12.2017. godine promijenio rok za prijem ponuda, te kao novi rok odredio 12.01.2018. godine, te napomenuo da period važenja ponude, kao i validnost ostale zahtjevane dokumentacije treba teći do novog datuma za predaju ponuda. Imajući u vidu navedeno, ovo vijeće nalazi da je pravilan zaključak tuženog da garancija koju je dostavio tužitelj, a koja počinje teći 04.01.2018. godine i vrijedi do 01.06.2018. godine, nije u skladu sa zahtjevima iz tenderske dokumentacije, odnosno izmjene tenderske dokumentacije. Kako to pravilno tuženi zaključuje garancija je trebala teći od 12.01.2018. godine, koji datum je određen kao novi datum za predaju ponuda, i trajati 148 računajući od tog datuma, a koji zahtjev tužitelj nije ispunio." Stoga je nesporno utvrđena činjenica koju sada tužilac i ne spori da dostavljena bankaraka garancija od strane istoga, nije u skladu sa tenderskom dokumentacijom.

Također tužitelj sada prvi put u predmetom upravnom sporu iznosi činjenicu da je navodno tenderska dokumentacija neusklađena sa Zakonom o javnim nabavkama. Ovaj Sud napominje da je odredbom člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima BiH propisano, da Sud rješava spor, po pravilu na bazi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku. Kako se radi o činjenici koja je tužitelju bila poznata u upravnom postupku, to se ne radi o novoj činjenici, pa i zbog toga nisu osnovani ovi tužbeni navodi.

Kako nije bilo proizvoljnog postupanja tuženog, te je pravilno utvrđeno činjenično stanje i pobijano rješenje sadrži valjano obrazloženje u smislu člana 200.stav 2. Zakonu o upravnim sporovima BiH, a u vezi sa članom 233.stav 1. istog Zakona tj. razloge koji su bili odlučujući za donošenje konačne odluke, pravne propise i izvedene dokaze, koje obrazloženje u konačnici prihvata i ovaj Sud, to je tužbu tužioca valjalo odbiti kao neosnovanu.

Iz razloga što je tužba odbijena u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, tužiocu ne pripada ni pravo na naknadu potraživani troškova upravnog spora.

U skladu sa članom 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, ovaj sud je donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo